

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Student/ka:	Štěpánka Svobodová
Studijní program:	Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Hudba se zaměřením na vzdělávání
Téma bakalářské práce:	Hudební vzdělávání dětí se zrakovým postižením
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.
Oponent práce:	Prof. PhDr. MgA. Jan Vičar, CSc.
Akademický rok:	2022/2023

Koncepce práce a její struktura:

Práce je tematicky cenná, její struktura je přehledná.

Obsahová stránka:

Autorka si zvolila významné téma a napsala zdařilou práci vyznačující se dílčími nedostatky. Nesouhlasím s pisatelkou, že „množství pramenů k tomuto tématu“ je nedostačující. Nevím, kde všude Štěpánka Svobodová pátrala. Co se týká posledního období Deylova ústavu, zajímavé informace jí mohla poskytnout – kromě Milana Arnera – i řada dalších pedagogů (pamětníků) a bývalých studentů. Ve výzkumné části mi citelně chybí rozhovor se samotnými studenty. Pisatelka nikde neuvádí, jaká byla úroveň žáků, jaké přednesové skladby či etudy hráli, jak z hudebního hlediska probíhala jejich výuka, případně, jaké jsou psychologické aspekty jejich domácí přípravy; nevyužila nabízející se možnost srovnání hry z paměti nevidomých s mentální přípravou a hrou z paměti u vidoucích studentů atd. Řadu drobných i větších nedostatků textu jsem vyznačil v originálním exempláři posuzované práce tužkou. Historizující „Kapitola 1.2“ by se měla pojmenovat jinak, neboť Školou Jaroslava Ježka je příslušná instituce až v posledních třiceti letech. Z větších či kuriózních překlepů uvádím: „přenosová“ místo přednesová skladba (důsledně na čtyřech místech), „brazilský“ notopis místo Braillovo písmo, letopočet 17846 (s. 15), dvakrát chybně „Luis“ místo Louis Braille (s. 16). Analýza výuky bohužel nereflektuje její individuální nástrojovou specifičnost (na Deylově konzervatoři se přitom jedná o uměleckou přípravu) a ulpívá na povrchu sledováním položek jako: pozdrav, kontrola docházky, držení těla, mimika. Apriorní vnější metodický přístup je zřejmý i z formulací typu: „Kritický moment, kdy vyučující neuvedla téma a cíl hodiny, může vyvolat v žákovi nejistotu ohledně toho, co se od něj na dané hodině očekává.“ Respektuji, že autorka využívá mj. brněnskou didaktickou klasifikaci (3A) „anotace, analýza a alterace výukové situace“, i když ta se mi pro svou nucenou odbornost a cizojazyčnost nezamlouvá a v kontextu výuky např. harmonie („alterované“ akordy) může působit až bizarně. Celkově – abstraktní kolektivní výchovná metodika bez zohlednění toho, co je v individuální umělecké přípravě nejdůležitější a specifické.

Jazyková stránka:

Práce je zdařilá. Autorka často vynechává čárku za vloženou vedlejší větou.

Formální stránka:

Štěpánka Svobodová projevuje značnou závislost na internetu a nemá ujasněno, co jsou prameny a co je literatura. Chybí odkaz na korespondenci s paní Janou Hradílkovou (s. 21), datace rozhovoru s Janem Budínem (s. 41). Jinak formálně v pořádku.

Hodnocení: Velmi dobře

V Plzni dne 5. června 2023

.....

Prof. PhDr. MgA. Jan Vičar, CSc.